

HİCÂZ (Uzzâi) ŞARKI

ÂŞIK OLDUM, YAVRUCAĞIM, YÜZÜNE ;

ENDERÛNÎ ALİ BEY

(1830?-1897)

♩ - 88

Â — ŞIK OL — DUM YAV — RU — CÂ — ĞIM
 YÜ — ZÜ — NE YÜ — ZÜ — NE NE
 HAK SAK — LA — SIN GÖZ DEĞ — ME — SİN GÖ — ZÜ — NE
 GÖ — REN EL — LER DAĞ TU — TUŞ — MUŞ SA — NI — YOR
 GÖ — ZÜ — NE GÖ — ZÜ — NE
 SA — NI — YOR
 CAN DA — YAN — MAZ SE — NİN TAT — LI SÖ — ZÜ — NE
 SÖ — ZÜ — NE BAK SÎ — NE — ME AŞ — KİN İ — LE
 YA — NI — YOR YA — NI — YOR SA — NI — YOR [SON]
 ARANAĞMESİ

ÂŞIK OLDUM, YAVRUCAĞIM, YÜZÜNE;
 HAK SAKLASIN, GÖZ DEĞMESİN GÖZÜNE.
 CAN DAYANMAZ SENİN TATLI SÖZÜNE.
 BAK SİNEME, AŞKIN İLE YANIYOR;
 GÖREN ELLER, DAĞ TUTUŞMUŞ, SANIYOR.

VEZNİ: HECE (11- 4+4+3)